186. ПОНИЗНОСТ

(Сравни појање 78.) (На глас бр. 28. и 93.)

- Гле, и Исус би понизан, Не узвиси с' никад Он:
 Он би љубак, добар, кротак, Необузет таштином;
 Никада Му у животу Не нађоше славу ташту:
- За то Он говори к' нам: Да нам је Он углед сам!
- 3. Ко понизност задобије, Тај постаје сваком драг; Ко се ништи, не поноси, Тог поштује Господ благ;
- Ко се ништи, не поноси, Тог поштује господ олаг; Понизност је Богу мила, Допада се оним' свима, Кој' пред Богом ходе сви У Христовој љубави.
- 4. Понизним' се да благослов И Божија милост сва; До тога је много стало, Јер ко има дјела та, У свом дјелу сретан тај је, И на души украшен је: Вера, љубав, кротост, над У таквом је срцу тад'.

Јербо вера где с' оснива, И понизност ту почива;

- 5. Ове даре понизности, Кој' су Бож'јег Духа плод, Може наћи свак' у Христу, Кој' их срцем тражи рад';
 - У томе се јавља сам Христовога Духа плам.

 6. Понизан ћу за то бити, Свагда више низак сад,
 И то најпре нек с' у срцу, Па на лицу види тад';
 Нек с' на моме понашању, И на дјел'ма и живљењу
- Позна снага Духа тог, Шта у мени ствара Бог.
 7. Понизношћу добија се Благост, милост Бож'ја сад,
 - А у вечном неба царству Покој, сјај и слава тад'. Понизност ће там' се сјати, Венац части задобити:

Што с' за мало држи сад Сијат' ће с' у слави тад'.